

СТРАЖА

СЛ. БОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА
 Излази сваки дан у 6 ч. пре подне.
 ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092
 ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Говор Редакције и Админ.:
 Космајска ул. бр. 22.
 Зграда се дају у Админ.
 Цена гтврђена.
 Ослабена се писма не при-
 мају. — Рукописи се не
 не враћају.
 Црнка, рукописе, новац и
 све остало што се односи
 за лист, слата власништву
 листа.
 Адреса за телеграме:
 „СТРАЖА“ — БЕОГРАД

МЕЂУ СОБОМ

— Разрачунавање Аустријанаца —

КРАГУЈЕВАЦ, 29. марта

26. овог месеца, око 9 часова у вече чула се код Панчева пушчана паљба, која је за све време била праћена јаукањем и запомагањем. Изгледало је као да се непријатељске трупе међу собом бију.

ЈУРИШ НА — НАРОДНУ КЕСУ

Седам милиона динара

VII
 Кривци мењају след-
 ника

У Србији кривци су од вајкада била моћнији од правде. Они су одређивали себи судије, или их мењали по својој вољи; они су доносили пресуде какве су хтели, и дрско се цинички смејала правди.

Такав случај имате и сада. Кривци, међу којима има пола тудета рођака раде по поменутом ме оду.

Један од тих криваца, лопов Живко Богдановић, рекао је извесноме нашем пријатељу на десет дана пред смењивање Саве Павловића војно судског поручника дотадашњег следника за лифрантске прљаве афере са следничке дужности: — Сава Павловић неће бити следник!

На ово је наш пријатељ погледао пажљиво Живка Богдановића и упитао: — Па, кад неће Сава, ко ће?

— Друго лице! одговорио је Живко — Једно на које ви и не мислите: један војно судски потпуковник — човек који се начим није прочуо, и кога мрзи и што живи?

— Ко то може да буде? питао је наш пријатељ Живка Богдановића, после сваког његовог одговора?

— Видећете. Његово је име Милош. Презиме нећу да вам кажем. Само вам место тога понављам: да Сава Павловић неће бити следник.

— Зашто да неће?

— Неће зато, што је то човек који сваког тера у апс! — Доста је његовог било? Он мора да иде одавде; негде за нову Србију.

— Али, и тај следник чије ће име бити Милош. Ваљда ће и он да продужи посао Саве Павловића у истом смислу!

— Неће! потврдио је Живко. Ја знам и како ће оптужба гласити.

— Да ви, газда Живко, не састављате је? Али ви сте криви, и ви ћете у апс?

— Ни брига вас, одговори слободно газда Живко Лоповић. — Ја у апс нећу. То су ми рачки и Милан Мостић, адвокат, и војно судски потпуковник Милићевић. Они ће, ваљда, боље знати од вас...

* * *

То што је лопов Живко Богдановић рекао пре премештаја Саве Павловића из Ниша у Штип, сматрали смо да је лупетање, јер се у грађанству Живко Богдановић сматра као неозбиљан и мало ударен по глави једним цаклом пиринца. Али када је Сава Павловић заиста премештен, ми смо видели, да је Живко рекао оно што је рађено.

Лопови, као што смо рекли, и као што се и сад потврђује, раде шта хоће. Једног вредног и савесног следника преместили су, а на његово место довели једног мервозног, дремљивога и болесног Милоша, коме

ће не само они диктирати, него кога могу они још ставити и у притвор.

После потврђења оног што је лопов Живко Богдановић рекао о следнику код нас се рађа уверење да Живко Богдановић и остали лопови заиста могу знати у напред како ће гласити и оптужба и да њих ни глава неће заболети.

После таког тврђења, ми верујемо, да ће се са овим великим злочинством извршеним према нашој војсци за време овога рата одиграти једна обична комедија!

Правда, о којој су радикали декламовали и писали у првој „Самсуправи“ и староме „Одјеку“ биће лупа вода — биће једна обична реч, о којој ће се још мање водити рачуна, и на коју од сада још мање могу рачунати они који њу траже и на њу и обраћају у каквом своме угроженом праву.

Било је и раније изигравање правде, играње није са правосуђем и у војним судовима. Сви ми знамо се добро са аферама Влајић-Рашић-Санојевић. Кривци место да одговарају, били су добро награђени.

Али ово што се данас ради, иде много уочљивије, и спрема се да правди очигла погребну песму.

Сирота правда! Она је побегла из Турске у Бугарску верујући да ће тамо бити задовољена. Када је видела да је Бугарска богатија неправдом и злочинима, скинула је вео са очију и добегла у Србију верујући да ће бар овде доживети боље дане, и да је њеном очајању и тузи крај. Али, како се сиротица пре-

варила! Како је њено очајање било ужасно кад је видела да је тек сад упала у земљу где лопови представљају поштене људе; где се ниткови цене; где нечисти људи говоре о чисти; где се суди по дебелој кеси, а не по закону; где је неморал на сваком кораку; где све оно што треба да буде прогоњено као кужно и штетно малази широке руке!

И правда се заплакала, као што смо се ми заплакали! Она је јецала као што смо ми јецали! Сирота правда!

* * *

Лопов Живко Богдановић, лопов Влада Илић „папендекл“ и остали лопови и лоповчићи и сви остали, који су везани у овој срамној и лоповској афери са диферацијом опанака, весело гледају и дрско иду кроз поштен свет.

Они корачају и кочопере се; овим као да хоће да покажу да треба бити лопов па имати неког уважања!

И поштен свет гледа их, црвени и склања се од њих као од оних који су заражени пегавим тифусом, да не би себе обешчастили до душе са овим прљавим и злочиначким типовима.

И ови лопови...

Али, ми ћемо и даље писати! Не дамо да лопови ликују. И ако се правди смеју, помоћи ћемо да се они згурају у казамат — где им је право место — а правди ћемо пружати руку и рећи:

— Не плачи! Они морају да оду на робију.

КРОЗ ШИБУ

Нема дана а да који лекар или која болница не изда какав проглас како се најсигурније лечи пегави тифус. Међутим, сви ти прогласи слажу се у једноме: да пегави тиф преносе ваши, и да их зато треба утамањивати. Да се не би човек загадио, препоручује се и пишање а косу треба спалити одмах, да се не би размилеле.

Међутим, јуче сам прошао поред палилулске основне школе која је претворена у болницу и оглашена за заразну, и мало те нисам пао у несвест, када сам видео читаву гомилу ошишане косе на месту изложеној јакој промаји. Најмањи ветрић разносио је косу далеко по Палилули.

Можда је и ово једно од средстава, да се ваши утамане.
 Под маском

Хецендорф

— Последњи адут. —

Букурешт, 31 марта. Веома затегнути односи између Италије и Аустрије учиниле су даје аустријска Врховна Команда избацила и последњи адут начелник гл. штаба генерал Хецендорф, упутио је преко телеграфа писмо своје пријатељу из младости генералу Пистору, једном од најпопуларнијих талијанских војника. У својем телеграфском писму генерал Хецендорф моли и преклиње свога пријатеља и колегу, да увери талијанску владу, да његова отаџбина — Аустрија — и данас још гаји велике симпатије према великом и племенитом талијанском народу! —

Мањ' ако му то не помогне!

Кајзер и краљ

— Шурин и зет —

СОЛУН, 31. марта.

У овдашњим политичким круговима се говори, како је кајзер Виљем послао краљу Константину писмо, у коме му изјављује, да неутрално држање Грчке не значи ништа за Немачку. Ако Грчка пак, жели какво територијално увећање она ће га моћи постићи само у том случају, ако својом акцијом помогне Немачкој и Аустрији! У том случају кајзер обећава, да ће учинити све како би се Грчка развила у велику силу у Средоземном Мору.

?

СОФИЈА, 31 марта. — Аустро-угарски војни аташе у Софији, потпуковник Лакси, посетио је министра војног генерала Бојацијева. У дипломатским круговима разио се тумачи ова посета.

Румунија и Аустрија

— Једна порука пок. краља Карола —

Софија, 31. марта

Саопштавају из Букурешта: Једна угледна личност са румунског двора, која је за време пок. краља Карола играла у Румунији веома видну улогу, изјавила је пред неколико страних новинара да Румунија неће ући у акцију. Пред своју смрт пок. краљ Карол позвао је у своју собу данашњег краља, и пошто му је поверио све везе између румунског, аустријског и немачког двора, заклео га да никада не ратује против ових двеју држава. „Покушај Румуније, да отцепи од Аустрије Трансилванију —

рекао је пок. краљ — био би самртни ударац за Румунију.

Ускрс у Пешти

— Протестни збор —

РИМ, 31. марта. — Швајцарски листови доносе да је о Ускрсу дошло у Пешти до крвавих немира. На први дан Ускрса све пештанске радничке организације одржале су заједнички збор на коме су протествовали против рата и тражиле од владе да што пре закључи мир, како се Мађарска не би распала и изгубила своју независност. Војска је збор растурила услед чега је дошло до крвопролића. Велики број учесника ухапшен је.

Немачки социјалисти о рату

— Шајдеманово мишљење —

Париски „Матен“ од 13. марта доноси у телеграму Хајасове агенције мишљење о рату социјалистичког посланика Шајдемана.

— Ми социјалисти желимо трајан мир — вели Шајдеман — која би нам допуштао да обновимо пријатељске везе са народима противу којих смоу рату

Наш циљ треба да буде сигурност наше земље и могућност да учествује на светским трговачким пијацима! —

Међутим, на једну алузију о бравурама немачких трупа. Шајдеман вели: у првобитних многобројних непријатеља чини ми се сигурно да је немогуће освојити Немачку силом оружја. Не треба да продужимо рату томе правцу да нам мир не буде наметнут глађу па ма се лишили и најнужнијих потреба.

Наш посао најје још завршен. Према томе не треба ни да говоримо о миру.

Сваки интелегентан човек радије би закључио мир данас, него ли сутра. Али,

ми не смемо ни то да изјавимо да смо готови да паднемо на колена да би закључили један мир без значаја“.

Руска артилерија

— Шта прича један заробљеник —

Један немачки војник, који је у последњим борбама заробљен, дао је интересантне појединости о русом војнику и руском оружју.

— Дејство руске артилерије је ужасно, и она нам је причинила ужасне и поражавајуће губитке. Ја сам једном приликом водио рачуна о дејству и дошао сам до ових резултата који по нас нису ни најмање ружичасти; на сваких 20 зрна, 16 их је имало ужасно дејство а само 4 нису експлодирале. Пешаци руски нимало не од-

ступају нашим најбољим пешацима. Али од свих руских војника најбољи је Сибирац. Задовољан са малим, он зна само за пушку и за наредбу свога официра. Друге га се ништа не тиче. Њему је све једно, да ли ће за ручак имати кувано или не. Нека има само хлеба и муниције, па је задовољан. У љугој тродневној борби код Тарнова од 52.000 војника, колико је бројала наша дивизија остало је свега 15.000 душа. Остало је или убијено, или рањено а малим делом заробљено. Кад смо јавили фелдмаршалу (Хинденбургу) за овај пораз он се је заплакао! У једној другој борби од читавог пука остало је само 57 људи.

— И руска коњица је сјајна а уједно и страшна. Посматрао сам кад врше јуриш и човек би мислио да то нису људи већ кипови, које зрно не бије! —

Два дрска разбојника

— Драгиша Мирковић —

Јуче по подне пошао сам у општински суд да као грађанин и новинар по дужности присуствујем одборској седници. На вратима од коридора куда се улази у заседање, причекао ме је Драгиша Мирковић управник београдског водовода и распалио ме једном мечкарском тојагом по глави неколико пута.

Нисам имао ни ватреног ни хладног оружја при себи да би се могао бранити, јер кад улазим у зграду у којој се дели правда грађанству, рачунао сам да ми је физички интегритет потпуно загарантован. У суду је сваком грађанину лична безбедност сигурна.

На жалост, у томе сам се љуто преварио! Драгиша Мирковић је човек скоро два метра висок, представља као физичко биће мунакола убазделе месине, гли-

у глави нема ни грам памети! До почетка рата имао је бар мало памети у глави али су му ратне женске, за којима он непрестано јури, потпуно проституисале мозак и у место да има бар једну вијугу у мозгу, мозак му је глатак као трбух!

Једна таква калаштура, која пре личи на Мекленбуршког коња, са мечкарском тојагом у руци, усред зграде богање правде, као њен чиновник, напао је на мене физички, који сам иначе по природи болестан и иначе некога па ми једно пиле не би могао да ударим. Ја сам неколико пута у листу критиковао несавесан и нехотан рад његов као управника Водовода, а то ми допуштају сви земаљски закони и цензура, тражећи да се доведе водовод у исправно стање, јер га он за 8 месеца није могао да оправља! Не пишем ја то што коњу већ због тога што се

грађани свакодневно жале на нехат његов, и кад не бих писао казали би: ето потпатио га управник да не пише. Ето у томе је овај разбојник нашао кривицу и разлог да ме премлати.

До душе овај повлашћени општински лењивац и разбојник, поручио ми је и преко председника општине да ће ме премлатити што га критикујем! У место да је он разлозима убедио председништво општине, да га ја неоправдано критикујем, и на основу тога да је председништво општине послало уредништву изјаву или исправку, разбојник Драгиша, нашао је за нужније, на жалост факултетски образован човек, да ме у сред суда нападне физички! Е, има ли веће ироније на суд и правду, кад се овако што год догађа у судници!

Да ли ће њега суд узимати на одговор за овај дивљачко-апашки напад, и да ли ће он својим уговором запушити суду уста не знам, и не тиче ми се! То нека служи на част председништву и београдској општини!

Али, ја знам да је његов начелни пријатељ, г. Јаша Продановић, као министар био подвргнут најоштрајој критици, али свака част г. Продановића, он је као министар на сваки напад одговарао у новинама! Шта мени помажу § § 173, 175 и 177 казненог закона, јер према § 177 треба да сам полумртав па онда тек на моју тужбу да се спусти апсајска шапа на овог зликовца!

Но пошто дрски разбојник, и судницу светињу правде — бар за њега треба то да буде, — сматра за своју прију коју по потреби претвара у бусију за напад мирних становника,

ФЕЛТОН

Драг. Ж. Т.

БЕЛОТИЋ

Страшна се бојеви бију! Малена али дична Србија брани своју слободу, брани своју слободу, брани децу, брани огњаште своје од мрског непријатеља српског.

То је борба часна, борба деликатна што је води српски народ, са менаситим и вековним непријатељем српског имена; која се је бацила оком да уништи Пилејеву српства, жижу српства, око које су се купили и остали Срби из неослобођених крајева, те се ту напијали идеалима, и тражили лека својим мукама и патњама.

Борба, борба само се о њој говори! На положају испред села Б. води се огорчена борба.

Српски војник зна, свестан је како се гние за отаџбину, зна он шта вреди слобода зато ни стопе не уступа. Зна он колико су наши стари пролили крви за ову грудву земље, шта се је мајки, сеја и љуба у црно завјало, па је сада треба и бранити. Јер сени наших палих јунака проклињали би нас за ову давну башту засађену разним цвелем и родним дрветима — што се зове Србија, ако би је пустили да је непријатељ заузме. Та дивна је то земља, дивне су њене луке, шарене и цветне ливаде, по којима се јуре стада белоглава; дивни су наши гаји, шуме и воћњаци. Див-

на су њена села, начичкана до планинама, косама и плодним равницама. Па има ли кога Србина који би могао допустити да преко њега жива непријатељ пређе и опусте овако давну башту. Не, и опет ме!

Али непријатељу непрестано пристиже помоћ, те да би се и наши могли одржати на положају упућен је један пук у помоћ.

Дан диван, нигде облачка, а жега само досађује путнику који мора путовати до прањавом и монотоном мечванском путу. Прашина беше притисла војнике, беше попала по коси, оделу, уста и нос пуни, али се и так мора ићи јер је помоћ потребна.

Што се ближе приближавасмо положају све јаче и јаче чујаше се рика и лом-

љава толова. Тешки град лија продере се ракне, кад замула горди лав у афричкој прашуми тоњен од ловаца. Његова рика страши је, она силно утиче на душу околине, она би хтела рећи: „Не душманине, не, ово је земља Србинова, не усуђуј се и не дирај у њу, иначе док је и последњег човека, док је и последњег топа, пушке и митраљеца борићемо се.“

Пук форсираним маршем јури да што пре стигне у помоћ онима којима га жељно очекује, као што земљња биљке очекују радосно рађање сумца, као што о дојче жељно чека мајку да га нахрани млеком својим.

Масу света стижемо уз пут како беже, али ту нема људи, него све саме жене и деца, по где, где кроз

то шаренило види се по нека погрбљени старац где гера волове, или виче на коње који неће да вуку. Они причаху само о ужасима и зверствима што их почини непријатељска војска. Кожа ти се јежи, коса подиже у зис, а жмарци ти водилазе под кожу гледајући оvd. бежанију. Јадне жене дохватиле само децу па беже. Само што не кажу, да се живот спасе, а мали-мане, кућу нека љаво носе. И зајиста у оваким опасним тренуцима човек гледа само живот, а све друго занемарује. Са стране пута чујете вриску заплашених жена, вичући: „Аман браћо помозите нам, спасите нас, не дајте да допаднемо у ропство непријатељу.“ А ми поносно, гордо - одгледамо, не бојте се ништа, док је

ту је он прекинуо са свима
Обзирама, и мени даје раз
решницу да га сматрам и
третирам као обичног сео
ског друмског разбојника,
и да у поновном случају
чим се приближи на три
корака, да пљунем право
на правду и законе, као и
он што је учинио — и онда
да га убијем као одметника
од власти — као апаша који

из заседе напада невине
грађане! И тиме ћу учинити
сваки овој сиротињи, која
се поразбојева пијући бу
нарску воду, а ја ћу се
курталисати дављачке на
пасти — разбојника.

Добровојо Миладиковић
новинар

Сутра следује други раз
бојник.

Без хлеба

— Немири у Бечу —

БУКУРЕШТ, 29. марта. — Услед тога што је
преко 200 хлебара затворило своје фуруне, пошто
немају брашна за мешање хлеба, у Бечу је дошло до
туче, која је претворена у крвопролиће. Гладне масе
су ишле улицама вичући: „Доле рат, хлеба нам дајте!“
На зграда немачког посланства разлуцала је маса све
прозоре негодујући против Немачке, као изазивача
рата. Полиција је растерала демонстранте. Велики је
број жртава и са једне и са друге стране.

Из Грчке

— Пролетњи маневри —

СОЛУН, 31. марта. — Саопштавају из Атине, да
се у главном штабу приводе крају, пројекти за велике
пролетње маневре грчке војске. Маневри ће се одр
жати у Македонија.

Тифус у Аустрији

— Страшне цифре. —

„Арбајтен Цајтунг“ доноси да у аустријској вој
сци бесни пегави тифус. До сада је умрло преко 30.000
војника. По болницама се налази око 40.000 болесника
оболелих од тифуса. Међу оболелима налази се и чу
вени бактериолог професор Просниц.
У једном гарнизону у унутрашњости од 3000
војника умрло је и оболело 2573 војника, а само
427 је здраво.

Ратка торбица

Већ почињу чарке изме
ђу наших и непријатељских
предстража. Наше стража
реће одељење не мрда са
мишица шумадинских Шва
ба неће продрети даље. А
нека старица јаком се од
крави од страха: „Еј, децо
Бог вас чуо, Бог вам дао
здравља!“
Пук се креће по моното
ном праћљивом мачванском
путу који води за село Б...
На челу пука јаше храбри
командант пука Т... на сво
ме омиљеном коњу „Ратку.“
Храбри командант виде
ћи да је помоћ веома по
требна, често се окреташе
са коња гледајући свој пук,
дајући знак да се убрза
кретање, а поглед би бацао
лево и десно, ослушкујући
где се највише води борба.
Често би узео своју торбу
и секцијама, обрнуо би је
лево и десно, погледао би у
небо да би се што боље о
ријентисао на терену. Сва
ујутру, немислав од ра

места, већ стоји упорно и
гледа у противника, као о
рао у свој плен.

Од одељења се издвоји
један пође мало унапред да
извиди где је непријатељ,

них борби, ипак се храб
ри командант држаше храб
ро. На његовом лицу могао
је човек прочитати, само
обиљу, присебност, а не,
неки страх неку језу.
Прођосмо и последње се
ло. Ту нас сељаци дочекаше
са страхом, сви беху спрем
ни да се са децом и же
нома селе, али када видеше
наш пук, они се ослободеше
и уђоше у своје куће, а
понека бака тек прекрсти
се и прошапће: „Еј Боже
помози мн.“ Рањенике пре
носе са положаја, неки у
дарен у руку, неки у ногу,
и сви се евакуишу у село
Б... где је била болница.
Већ смо близу положаја
где се води борба, шрап
нели се почеше распрскати
више наших глава; али
да смо почетница, да смо
вовајлије, па да се пившимо,

колико је јак, те да би мо
гао поднети извештај ста
решинама, а сваки такав из
вештај од велике је вред
ности.

Мало по мало па је већ
наш извиђач отишао за је
дно сто метара унапред. Али
се изненади. Њему косо ле
жаше непријатељска патро
ла од три војника. Положај
тежак! Да пуца, не може из
убити, та њих је троје, а он
сам. Да бежи? Смрт сигур
на! Да виче за помоћ? Још
горе! Шта да ради! —

Чврсто држећи пушку у
руци, куражно скочи међу
њих, пољуби их, вичући:
„сретни сте, предајте се!“
И поведе их собом. Они се
чисто збунише и пођоше за
њим. Пошто није знао ња
ков језик, он им показа ру
ком пут, покретом им рече,
да баце пушке, што они ра
до и учинише, и доведе их
каплару — командиру стра
жарећег одељења.

Те тако наш редов сам
заробио је три непријатељ
ска војника од којих је јед
дан био поднаредник.
Др Ж. П.

Дневне вести

Народна Скупштина

Сутра, у 9 часова пре
подне одржаће се у Нишу
прва седница Народне Скуп
штине.

Узвјавност Министра Војног

Данашњи Министар Вој
ни г. Радивоје Бојовић, це
неки високо улогу штампе
у овом европском рату. Из
волео је ослободити све
новинаре и техничко осо
бље штампарије од војне
дужности.

Г. Бојовић је једини Ми
нистар Војни који све л
стове редовно чита и чим

а овако све стари ратници,
стари и опробани борци која
те ничега не плаше.

Дошавши до положаја
пук застаде. Сунце које је
прејало целог дана земљу,
и гледало цео дан грозоте
и ужасе рата склонило се
са позорнице да не гледа
ове ужасе.

Ноћ се поче спуштати и
земљу поче да обавија мрак
својом црном копреном. Са
мраком поче падати крупна
киша, желећи ваљда да сп
ре проливену крв. И пук
замоћи на отвореном пољу
и ако је киша почела да
пљушта као из кабла. По
чев од команданта па до
најпростијег војника сваки
је био свестан своје дуж
ности; сваки је знао своју
дужност, сваки држаше у
рукама пушку од које се
никако не одвајаху.

нађе нешто у новинама да
се тиче његова ресора од
мах тражи од потчињених
органа да се изјасне и да
дају обавештења по тој бе
лешци.

Док је био управник Вој
но-Тех. Завода он је био
претплаћен на све месне и
београдске листове.

То исто и данас практи
кује једини Министар Вој
ни који врло високо цени
значај штампе.

Поступак г. Бојовића је
за сваку похвалу.

Министарска седница

Јуче је одржана у Нишу,
под председништвом г. Ни
коле Пашића, министарска
седница.

На седници је говорено
о важним државним пита
њима, о првој седници На
родне Скупштине.

Железнички саобраћај

Железнички саобраћај,
који је био због дезинфек
ције вагона прекинут, од
данас је поново успостав
љен. Ред возова је као и
пре обуставе.

Привремено и стално неспо собни

Услед прекида железнич
ког саобраћаја, било је о
бустављено купљење при
ремено и стално неспособ
них војних обвезника.

Пошто је данас желез
нички саобраћај поново у
спостављен, купљење ће се
продужити.

Исплата сиротињске помоћи

Идућа исплата сиротињ
ске помоћи извршиће се 5
априла по реонима.

Из општинског одбора

Јуче је председник бео
градске општине изложио
свој експозе о финансиском
стању општине београдске.
Председник београдске оп

штине тражио је од одбор
ника да га опуномоће да
тражи зајам од милион ди
нара.

Одбор се сложио с пред
седником и опуномоћио га
да тражи зајам од државе
у милион динара.

Поводом овог зајма пред
седник је јуче отпутовао у
Ниш.

Прва партија

Прва партија, оних при
времено и стално неспособ
них обвезника који су пре
неколико дана покупуљени,
добили су објаве и дзнас
ће отпутовати у одређена
места.

Молба за подцнство

Министар Унутрашњих
Дела упутис је Државном
Савету молбе за поданство
оних грађана који не живе
у Србији седам година.

Помен

Коста Ј. Поповић, дирек
тор Народне Банке даваће,
своје непрежаљеном једин
цу сину, Ђорђу, четрдесе
тодневни помен, у четвртак
2 априла о. г. у 10^{1/2} часо
ва пре подне у цркви на
Савинцу.

Моли пријатеље и позна
нике, да изволе присуство
вати овоме тужном помену.

Издавање удовичких пензија

Управа Фондова издава
ће данас и сутра удовичке
пензије за месец април.

Листа погинулих и умрлих

Статистички одељак са
нитетског одељења Мини
старства Војног издаће у
крајем року званичну ли
сту погинулих и умрлих о
фицира и војника у дана
шњем рату.

Обвезници — земљорадници

Сви војни обвезници, зем
љорадници, који су од сво

нији у артиљерији, страшном
је ватром засипао наше тру
пе али му то није ништа
помогло. После целог дана
борбе, после сиљних непри
јатељских напада, ми смо
сузбили противника, нанели
му велике губитке и овла
дали жељеним положајем.

Ратка пошта

Мој син Марко Димитрије
вић, редов 1 чете 3 батаљона
6 пука 2 позива Дринске Ди
визије, последњи пут се видео
на Шушњаревом Вису 25 но
вембра 1914 год. од тог доба
до данас није се јавио. Молим
сваког оног ко би знао шта о
њему да јави на адресу: Ди
митрије Димитријевић, десетар
београдске општине.

је непријатељ био надмоћ

них команди пуштени кућама, ради обрађивања земље, морају се, чим стигну у места, јавити својим општинама, које ће по наређењу Врховне Команде водити надзор о истеку њиховог осуства.

Ревизорима

Данас смо послали свима ревизорима обрачунае, за прошла месец. Зато их молимо да нам издаде до 5. априла пошљу новац, обрачунае и непродате новине. Према несавесним ревизорима предузећемо најнепретичније мере и одузети има даљу продају.

Са железнице

Према наређењу Министра Бојног вагони I II класе биће авбачене из саобраћаја.

Као друга класа употребити се четвороособни вагони III класе; а као трећа класа — двоособни вагони III класе.

Помен

Г. Милутин Живановић чинсв. бесградске општине са породицом даваће четрдесето-дневни помен 11 априла т. г. у цркви на Новом Гробљу.

Војна ситуација

Из „Балканског Журнала“

Изгледа је акција око Дарданела нешто у порена. Ако би то било тачно, то би, вероватно, долазило услед тешкоћа око искрцавања експедиционог корпуса. Ми мислимо да савезници држе у тајности све операције и контраоперације које врше око Дарданела, и да се рад око тога продужује врло интензивно. Не може се знати тачно колико је трупа већ искрцано према Галипољу, али их мора бити доста, и кроз кратко време, кад њихов број постане довољан, савезници ће предузети општи напад, који ће вероватно, решити ствар.

Руси јављају да је напад, који су они управили, пре неколико дана на Босфор много знатнији него што се у почетку могло мислити.

Изгледа да је на хиљаду метара — са тога остојања дејствовала руска флота — ватра турских утврђења била слаба и без дејства. Тај је руски напад, очевидно, био само покушај, али он доказује да ће акција опочети са свију страна у исти мах. Што се тиче удела Руса у Босфору, званичан рапорт набраја турске губитке до-

ста велике услед мива на Карпатима и која ће вероватно повући собом пораз Аустро-руских на Карпатима.

Као што смо рекли, за време Ускрса није било пре-ставка у операцијама. Напротив лепо је време још појачало жестињу борби аустро-руских на Карпатима. Званични руски извештаји јављају знатне успехе, и заузеле неколиких важних кланаца у ланцу Карата, док Аустријанци признају да су се повукли на Чисну између Лаборца и Ужока. Нарочито су се чували да не објаве да су тамо оставили више тисућа заробљеника.

Јавимо, такође, руске успехе у Буковини, северно од Черновића.

Похитајмо да додамо да одлучна битка, која се очекује од руске офанзиве у

Карпатима и која ће вероватно повући собом пораз Аустро-руских на Карпатима. На Кавказу Турци су свуда потучени и Руси су тамо господари.

На западном фронту на предовања Француза одржала су се у Рењевилу, Аљи Апремону и Сен-Михел-у. Јуначна дела, хероизам истакнути су у званичним рапортема.

Немачка мора да се бори против глави. Званична цена ражи достиже 35 до 38 марака, о брашна пшеничног 40 до 43 марака.

Наш дописник из Солуна јавља нам депешом да за Ниш путују 40 лекара француских и више официра који хоће да се боре у редовима српске војске.

НАШЕ БОЈИШТЕ

Монитор

— Извештај Врховне Команде —

КРАГУЈЕВАЦ, 30. марта.

28 овог месеца пред подне један непријатељски монитор избацио је неколико артиљерских метака на варош Београд. Том је приликом једна кућа у вароши оштећена и две жене лако рањене.

ФРАНЦУСКА ОФАНЗИВА

Успеси француских трупа

ПАРИЗ, 30 марта. — Званични коминике од 29 марта 11 часова ноћу. Северно од Албера, ноћу између 27 и 28 ов. м., Немци су предузели напад на обема обалама Авкра и против наших ровова код Хабела и у шуми Тивајл, тај напад је одбијен после борбе груди у груди.

У Аргоњи, за време целе ноћи између 28 и 29 ов. м., развила се веома жива борба, ноћу или смо једну непријатељеву караулу и заузели 300 метара немачких ровова и, поред немачких против-напада, одржали смо у својим рукама што смо заузели.

Између Мезе и Мозела не јављају ни за какву пешачку акцију. У пределу Епаржа и Комбра, после нашег успеха од 27 до 29 ов. м., у шуми Аји, после једног напада од 28 задобили смо једну нову линију ровова. У шуми Мормар, Немци су ноћу успели да поврате ровове које су били изгубили преко дана. Позиције које смо заузели 26 ов. м. остале су и даље у нашим рукама. У шуми Ле Претр, на њеној западној литвици, пропала су два непријатељева напада пред нашим пешачком и артиљерском ватром.

Наши авионави бацали су бомбе од 155 на стациону и на ливницу у Брижу.

Са мора

— Торпедована једрилица —

ЛОНДОН, 29. марта. — „Рајтеровој Агенцији“ јављају из Трепорта: Француску једрилицу „Патебријан“ торпедовао је у каналу Ла Манш један немачки подморски брод. Посада од 25 људи стигла је у Трепорт на два брода.

Радња погребног предузећа Зарија Узреховића

ПРЕКО ОД „РУСКОГ ЦАРА“

од 1. Априла стално је отворена.

1—10

ПЕЧАТОРЕЗАЧКА РАДЊА

ИЗ БЕОГРАДА

Мирка Ерлепвајна

Обрен. улица преко пута „Руског Цара“ у Нишу.

прима поручбине печата и штампарије. Гравира златне и сребрне ствари, израђује брзо и солидно по умереној цени. На захтев шаље свој илустро-вани пенсвицик. 90 10-10

Арнаутика београдског

Коме треба нека се обрати у Парафин Јовану Борђевићу трговцу или Кости Бранковићу кафана „Пролеће“ може се добити на веће и мање количине, а има и једна кољачина црна лука од 2500—3000 квла. Цена умерена.

93

7—10

Неутешна мати са снахом, унуком, синовима и кћерима, извештава своје пријатеље и познанике да је њихов мили и никад непрежаљени

+ 2-р Никола Раденковић

лекар општине свилајначке и резер. санитарски капетан преминуо 23 фебруара т. г. у 33 год. живота као лекар болнице у Мелковићу, подлегао је несретној епидемичној болести лечећи предано српске борце где је привремено и сахрањен.

У суботу 4. априла о. г. даваћемо му четрдесето-дневни помен у свилајначкој цркви.

Свилајнац, марта 1915

ОЖАЛОШЋЕНИ:

Мати Христина, супруга Мирслова, синчић Богдан, браћа: Сава, Тома, Душан, Раденко и Бошко, сестре: 100 Марија и Ружица и остала фамилија. 4—4

Са неизмерним болом у души и сломљеним срцем, јављамо свима сродницима, пријатељима, познаницима и друговима покојниковим да је наш нежни и љубљени јединац син, брат, нећак и унук

+ Ђорђе К. Поповић

студент техничког факултета, поднаредник IV прек. пука

преминуо је, као ратни заробљеник у Нађмеђеру, после тромесечног мучничког живота у цвету младости, у 22 години.

Београд, 29. марта 1915 г.

ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА:

Отац Коста Ј. Поповић, директор Народне Банке, мати Олга, сестре: Љубица, Мара и Милена, брат од тетке Бранивоје М. Поповић, ујак Иван пл. Стратимировић — Кулмински, теча Љубомир Савин генерал, тетке: Јелисавета и Ана удвезе, стара мајка Ојага Адамовић, удова и остала родбина.